

Sopimusrajoja koskevat tarkistetut ohjeet

eiopa

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

UUSI: Ohje 0 – Sopimusrajat

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ei pitäisi pitää sopimusrajoja yhtenä ainoana merkityksellisenä ajankohtana vaan rajana sopimukseen kuuluvien vakuutusmaksujen ja velvoitteiden sekä sopimukseen kuulumattomien vakuutusmaksujen ja velvoitteiden välillä. Sopimukseen kuuluviin vakuutusmaksuihin ja velvoitteisiin liittyvät kassavirrat olisi ennustettava käyttäen realistisia oletuksia, mikä tarkoittaa, että kassavirtojen ennuste voi päättyä myöhemmin kuin jokin delegoidun asetuksen 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu ajankohta.

MUUTETTU: Ohje 5 – SOPIMUKSEN EROTTAMINEN OSIIN

2. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi arvioitava, voidaanko sopimus erottaa kirjauspäivänä osiin, ja niiden olisi jokaisena arvostuspäivänä arvioitava, onko tapahtunut muutoksia, jotka vaikuttaisivat aiempaan arviointiin.
3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi katsottava, että sopimus voidaan erottaa osiin sopimusrajoja määrittäessä vain, jos kaksi (tai useampi) sopimuksen osa vastaa riskin osalta kahta (tai useampaa) sopimusta, jotka voitaisiin myydä erikseen. Näitä ohjeita sovellettaessa kahden sopimuksen olisi katsottava vastaavan toisiaan riskin osalta, jos sopimuksissa ei ole taloudellisessa mielessä havaittavissa olevia yrityksen vakuutus- tai rahoitusriskiin liittyviä eroja.
4. Sen estämättä, mitä edellisessä kohdassa säädetään, jos kaikilla sopimuksen osilla on sama sopimusraja, yritykset voivat yksinkertaistettuna lähestymistapana olla erottamatta sopimusta osiin sopimusrajojen asettamiseksi.
5. Kun optio tai takuu kattaa useamman kuin yhden osan sopimuksesta, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi selvitettävä, voidaanko se erottaa osiin vai tulisiko se liittää sopimuksen olennaiseen osaan.
6. Jos sopimuksen katsotaan olevan Solvenssi II -direktiivin mukainen vakuutus sopimus, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi katsottava kaikkien osiin erotettujen sopimuksen osien synnyttävän vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteita.
7. Jos sopimusrajoja arvioitaessa sopimus erotetaan osiin, kutakin osaa olisi käsiteltävä itsenäisenä sopimuksena.

POISTETTU: Ohje 6 – SOPIMUKSEN TALOUDELLISESSA MIELESSÄ OLEVAN VAIKUTUKSEN TUNNISTAMINEN

UUSI: Ohje 6 A – ETUUKSIIN LIITTYVÄN SELLAISEN TALOUDELLISEN TAKUUN, JOLLA ON SOPIMUKSEEN HAVAITTAVISSA OLEVA VAIKUTUS TALOUDELLISESSA MIELESSÄ, TUNNISTAMINEN

8. Kun vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset määrittelevät, onko etuuksien taloudellisella takuulla havaittavissa olevaa vaikutusta sopimukseen taloudellisessa mielessä, niiden olisi otettava huomioon kaikki mahdolliset tulevat kassavirrat, joita sopimuksesta saattaa johtua.
9. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi katsottava etuuksien taloudellisella takuulla olevan havaittavissa olevaa vaikutusta sopimukseen taloudellisessa mielessä vain, jos taloudellinen takuu on yhteydessä tulevien vakuutusmaksujen maksuun ja tarjoaa vakuutuksenottajalle havaittavissa olevan taloudellisen edun.
10. Määrittäessään, tarjoaako taloudellinen takuu havaittavaa taloudellista etua, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi otettava huomioon, missä määrin kaikkien tulevien kassavirtojen voitaisiin odottaa havaittavasti muuttuvan, jos taloudellista takuuta ei olisi olemassa. Yritykset voivat arvioida tätä laadullisesti tai määrällisesti.
11. Laadullisessa arvioinnissa olisi otettava huomioon, eroaako taloudellisen takuun sisältävän sopimuksen kassavirtojen rakenne (riski, ajoitus ja määrä) havaittavasti sellaisen sopimuksen rakenteesta, joka ei sisällä taloudellista takuuta.
12. Määrällisen arvioinnin olisi perustuttava siihen, onko sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, jotka sisältävät taloudellisen takuun, ja sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, jotka eivät sitä sisällä, kaikkien tulevien velvoitteiden odotettujen nykyarvojen suhteellinen ero ("taloudellisen takuun arvo") havaittavissa. Kun vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset laskevat velvoitteiden arvoa ilman taloudellista takuuta, niiden olisi oletettava, että kassavirrat vastaavat määrää, joka maksettaisiin, jos takuuta ei olisi olemassa. Sellaisten sopimusten osalta, joiden etuudet riippuvat markkinatuotoista, yritysten olisi käytettävä etuuksia, jotka ovat yhdenmukaisia Solvenssi II -direktiivin 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun parhaan estimaatin laskemiseen käytetyn riskittömän korkokäyrän kanssa ilman volatilitaetti- ja vastaavuuskorjausta. Kun vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset laskevat taloudellisen takuun sisältävien velvoitteiden arvoa, niiden olisi otettava arvostamisessa huomioon kaikki taloudellisesta takuusta saatavat taatut etuudet. Optioiden ja takuiden aika-arvon asianmukainen huomioon ottaminen on olennaista tämän arvioinnin kannalta.
- 13.

UUSI: Ohje 6 B – VAKUUTETTUUN EPÄSUOTUISASTI VAIKUTTAVAN EPÄVARMAN TAPAHTUMAN KATTAVAN SELLAISEN VAKUUTUSTURVAN, JOLLA ON SOPIMUKSEEN HAVAITTAVISSA OLEVA VAIKUTUS TALOUDELLISESSA MIELESSÄ, TUNNISTAMINEN

14. Kun vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset selvittävät, onko tietyn epävarman tapahtuman, joka vaikuttaa vakuutettuun epäsuotuisasti, kattavalla vakuutusturvalla havaittavissa olevaa vaikutusta sopimukseen taloudellisessa mielessä, niiden olisi otettava huomioon kaikki mahdolliset tulevat kassavirrat, joita sopimuksesta saattaa johtua.
15. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi katsottava vakuutusturvalla olevan havaittavissa olevaa taloudellista vaikutusta sopimukseen vain, jos vakuutusturva on yhteydessä tulevien vakuutusmaksujen maksuun ja tarjoaa vakuutuksenottajalle havaittavissa olevaa taloudellista etua.
16. Määrittäessään, tarjoaako vakuutusturva havaittavaa taloudellista etua, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi otettava huomioon, missä määrin kaikkien tulevien kassavirtojen voitaisiin odottaa havaittavasti muuttuvan, jos vakuutusturvaa ei olisi olemassa. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat arvioida tätä laadullisesti tai määrällisesti.
17. Laadullisessa arvioinnissa olisi otettava huomioon, eroaako vakuutusturvan sisältävän sopimuksen kassavirtojen rakenne (riski, ajoitus ja määrä) havaittavasti sellaisen sopimuksen rakenteesta, joka ei sisällä vakuutusturvaa.
18. Määrällisen arvioinnin olisi perustuttava siihen, onko sellaisten vakuutus sopimusten, jotka sisältävät vakuutusturvan, ja sellaisten vakuutus sopimusten, jotka eivät sitä sisällä, kaikkien tulevien velvoitteiden odotetujen nykyarvojen suhteellinen ero ("vakuutusturvan arvo") havaittavissa. Kun vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset laskevat velvoitteiden arvoa ilman vakuutusturvaa, niiden olisi oletettava, että vakuutusturvaa ei ole. Kun vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset laskevat vakuutusturvaan sisältyvien velvoitteiden arvoa, niiden olisi otettava huomioon kaikki velvoitteet. Eräissä tapauksissa arvostamisessa mahdollisten tulevien skenaarioiden huomioon ottaminen on olennaista.

UUSI: Ohje 6 C – Vakuutusturvan tai TALOUDELLISEN TAKUUN havaittavissa olevan vaikutuksen uudelleenarviointi

19. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi pidettävä sopimusrajat muuttumattomina koko sopimuksen voimassaoloajan lähes kaikissa tapauksissa. Delegoidun asetuksen 29 artiklassa

määriteltyjen ulkoisen ympäristön muutosten ja sopimusehtojen muutosten vuoksi sopimusrajoja voi kuitenkin olla tarpeen muuttaa.

20. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ei odoteta arvioivan uudelleen jokaisena arvostamispäivänä, onko vakuutusturvalla tai taloudellisella takuulla havaittavissa olevaa vaikutusta. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi kuitenkin suoritettava tämä uudelleenarviointi, jos on viitteitä siitä, että se voi johtaa toisenlaiseen päätelmään. Erityisesti taloudellisen ympäristön muutosten arvioimiseksi yritysten olisi verrattava nykyistä taloudellista ympäristöä sen hetken taloudelliseen ympäristöön, kun voimassa olevat sopimusrajat määrittänyt arviointi tehtiin, ja tehtävä uudelleenarviointi vain, jos muutokset ovat isoja. Tässä tapauksessa Solvenssi II -direktiivin 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun parhaan estimaatin laskemiseen käytettävän asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän muutoksia, jotka ovat pienempiä kuin standardikaavan korkostressi, ei pitäisi pitää isoina.
21. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi muutettava sopimusrajoja tämän uudelleenarvioinnin jälkeen vain, jos uudelleenarviointi johtaa selvästi erilaiseen päätelmään kuin voimassa olevien sopimusrajojen asettamiseen johtanut arviointi.
22. Jos vakuutusturvan tai taloudellisen takuun havaittavissa olevan vaikutuksen uudelleenarviointi on johtanut sopimusrajojen muutokseen, joka vaikuttaa olennaisesti vakuutusteknisen vastuuvelan arvostukseen ja yrityksen vakavaraisuuteen, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi välittömästi ilmoitettava tästä muutoksesta valvontaviranomaiselle. Lisäksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi pidettävä tätä delegoidun asetuksen 312 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuna olennaisena muutoksena ja annettava kyseisessä artiklassa mainitussa vuosittaisessa raportissa siitä selvitys, johon on sisällytettävä yksityiskohtainen kuvaus uudelleenarvioinnista ja sen vaikutuksesta yrityksen vakavaraisuusasemaan.
23. Muussa tapauksessa arviointia siitä, onko vakuutusturvalla tai taloudellisella takuulla havaittavaa taloudellista vaikutusta sopimukseen, ei pitäisi muuttaa.
24. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ei pitäisi arvioida uudelleen sopimusrajoja erikseen niiden skenaarioiden osalta, joita käytetään parhaan estimaatin laskemiseen simulointimenetelmillä, eikä vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen käytettyjen stressiskenaarioiden osalta.

Noudattamista ja ilmoittamista koskevat säännöt

25. Tämä asiakirja sisältää ohjeita, jotka on annettu asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan nojalla. Kyseisen asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten ja yritysten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita ja suosituksia.
26. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka noudattavat tai aikovat noudattaa näitä ohjeita, täytyy sisällyttää ne sääntely- tai valvontakehykseensä asianmukaisella tavalla.
27. Toimivaltaisten viranomaisten on kahden kuukauden kuluessa käännettyjen versioiden laatimisesta vahvistettava EIOPAlle, noudattavatko tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä ilmoitettava perustelut, jos ne eivät noudata tai aio noudattaa ohjeita.
28. Mikäli vastausta ei saada määräaikaan mennessä, EIOPA katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita.

Tarkistuksia koskeva loppumääräys

29. EIOPA tarkistaa näitä ohjeita.